

Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 8. lipnja 2021.
(OR. en)

8507/21

**Međuinstitucijski predmet:
2018/0004 (NLE)**

**AVIATION 114
RELEX 396
ENV 282
CLIMA 96**

ZAKONODAVNI AKTI I DRUGI INSTRUMENTI

Predmet: OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA o utvrđivanju kriterija i postupka za obavješćivanje o razlikama u odnosu na međunarodne standarde koje je donijela Međunarodna organizacija civilnog zrakoplovstva u području sigurnosti zračnog prometa

OKVIRNA ODLUKA VIJEĆA (EU) 2021/...

od ...

**o utvrđivanju kriterija i postupka za obavješćivanje o razlikama
u odnosu na međunarodne standarde koje je donijela**

Međunarodna organizacija civilnog zrakoplovstva u području sigurnosti zračnog prometa

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 100. stavak 2.
u vezi s člankom 218. stavkom 9.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Konvencija o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu, koja je potpisana u Chicagu 7. prosinca 1944. i kojom se regulira međunarodni zračni prijevoz („Čikaška konvencija”), stupila je na snagu 4. travnja 1947. Njome je osnovana Međunarodna organizacija civilnog zrakoplovstva („ICAO”).
- (2) Države članice Unije su države ugovornice Čikaške konvencije i države ugovornice ICAO-a, a Unija ima status promatrača u određenim tijelima ICAO-a.
- (3) Na temelju članka 54. Čikaške konvencije Vijeće ICAO-a može donijeti međunarodne standarde („standardi”) i preporučene prakse za zrakoplovstvo te ih odrediti kao priloge Čikaškoj konvenciji („prilozi ICAO-a”), posebno u pogledu sigurnosti civilnog zrakoplovstva.
- (4) Na temelju članka 90. Čikaške konvencije svaki prilog ICAO-a ili svaka izmjena priloga ICAO-a stupa na snagu unutar tri mjeseca nakon njihova podnošenja državama ugovornicama ICAO-a ili nakon isteka dužeg vremenskog razdoblja koje može utvrditi Vijeće ICAO-a, osim ako je u međuvremenu većina država ugovornica ICAO-a izrazila neslaganje.
- (5) Nakon što se donesu i stupe na snagu, standardi su obvezujući za sve države ugovornice ICAO-a, uključujući sve države članice Unije, u skladu s Čikaškom konvencijom i ograničenjima utvrđenima u njoj.

- (6) Na temelju članka 38. Čikaške konvencije svaka država ugovornica ICAO-a koja smatra da se ne može u cijelosti pridržavati bilo kojeg od tih standarda ili da ne može potpuno uskladiti svoje propise ili prakse s bilo kojim standardom nakon njegove izmjene, ili smatra da je potrebno donijeti propise ili prakse koji se na neki način razlikuju od onih uspostavljenih određenim standardom mora odmah obavijestiti ICAO o razlikama između svojih propisa ili praksi i onih utvrđenih standardom. U slučaju izmjena standarda svaka država koja ne provede odgovarajuće izmjene svojih propisa ili praksi mora u roku od 60 dana od donošenja izmjene standarda obavijestiti Vijeće ICAO-a ili navesti djelovanja koje namjerava poduzeti.
- (7) Unutarnja pravila ICAO-a, osobito rokovi koje je ICAO utvrdio za obavješćivanje od strane država ugovornica ICAO-a o razlikama u odnosu na standarde, kao i broj razlika u području sigurnosti zračnog prometa o kojima treba dostaviti obavijest svake godine, otežavaju pravodobno utvrđivanje stajališta koje treba zauzeti u ime Unije u odluci Vijeća na temelju članka 218. stavka 9. Ugovora za svaku razliku o kojoj treba dostaviti obavijest. Nadalje, standardi koje je donijelo Vijeće ICAO-a u području sigurnosti zračnog prometa u velikoj se mjeri odnose na pitanja koja su u isključivoj nadležnosti Unije. Stoga je učinkovito i primjereno u okvirnoj odluci utvrditi kriterije i postupak za obavješćivanje o razlikama u odnosu na standarde u području sigurnosti zračnog prometa koji su u isključivoj nadležnosti Unije, ne dovodeći u pitanje prava i obveze država članica na temelju Čikaške konvencije.

- (8) S obzirom na specifičnost sektora sigurnosti zračnog prometa u usporedbi s drugim sektorima kojima se bavi ICAO, osobito velik broj standarda koje je u tom sektoru donijelo Vijeće ICAO-a i broj razlika o kojima treba dostaviti obavijest svake godine, ova se Okvirna odluka odnosi isključivo na području sigurnosti zračnog prometa kako bi se pojednostavnili postupci i učinkovito obrađivale brojne obavijesti. Na razini ICAO-a standardi sigurnosti zračnog prometa uglavnom su sadržani u priložima 1., 6., 8., 14., 18. i 19. ICAO-a. Na razini Unije zahtjevi sadržani u tim standardima uglavnom su odraženi u Uredbi (EU) 2018/1139 Europskog parlamenta i Vijeća¹ te u provedbenim i delegiranim aktima donesenima na temelju te uredbe, osobito u uredbama Komisije (EU) br. 1178/2011², (EU) br. 748/2012³, (EU) br. 965/2012⁴, (EU) br. 139/2014⁵, (EU) br. 452/2014⁶, (EU) br. 1321/2014⁷, (EU) br. 2015/640⁸ te uredbama (EZ) br. 2111/2005⁹ i (EU) br. 376/2014¹⁰ Europskog parlamenta i Vijeća.

-
- ¹ Uredba (EU) 2018/1139 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2018. o zajedničkim pravilima u području civilnog zrakoplovstva i osnivanju Agencije Europske unije za sigurnost zračnog prometa i izmjeni uredbi (EZ) br. 2111/2005, (EZ) br. 1008/2008, (EU) br. 996/2010, (EU) br. 376/2014 i direktiva 2014/30/EU i 2014/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage uredbi (EZ) br. 552/2004 i (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća i Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3922/91 (SL L 212, 22.8.2018., str. 1.).
- ² Uredba Komisije (EU) br. 1178/2011 od 3. studenoga 2011. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i administrativnih postupaka vezano za članove posade zrakoplova u civilnom zrakoplovstvu u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 311, 25.11.2011., str. 1.).
- ³ Uredba Komisije (EU) br. 748/2012 od 3. kolovoza 2012. o utvrđivanju provedbenih pravila za certifikaciju plovidbenosti i ekološku certifikaciju zrakoplova i s njima povezanih proizvoda, dijelova i uređaja te za certifikaciju projektnih i proizvodnih organizacija (SL L 224, 21.8.2012., str. 1.).
- ⁴ Uredba Komisije (EU) br. 965/2012 od 5. listopada 2012. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 296, 25.10.2012., str. 1.).
- ⁵ Uredba Komisije (EU) br. 139/2014 od 12. veljače 2014. o utvrđivanju zahtjev i upravnih postupaka u vezi s aerodromima u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 44, 14.2.2014., str. 1.).
- ⁶ Uredba Komisije (EU) br. 452/2014 od 29. travnja 2014. o utvrđivanju tehničkih zahtjeva i upravnih postupaka u vezi s letačkim operacijama operatora iz trećih zemalja u skladu s Uredbom (EZ) br. 216/2008 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 133, 6.5.2014., str. 12.).
- ⁷ Uredba Komisije (EU) br. 1321/2014 od 26. studenoga 2014. o kontinuiranoj plovidbenosti zrakoplova i aeronautičkih proizvoda, dijelova i uređaja, te o odobravanju organizacija i osoblja uključenih u te poslove (SL L 362, 17.12.2014., str. 1.).
- ⁸ Uredba Komisije (EU) 2015/640 od 23. travnja 2015. o dodatnim specifikacijama u pogledu plovidbenosti za određenu vrstu operacija i o izmjeni Uredbe (EU) br. 965/2012 (SL L 106, 24.4.2015., str. 18.).
- ⁹ Uredba (EZ) br. 2111/2005 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2005. o uspostavi liste Zajednice koja sadrži zračne prijevoznike na koje se primjenjuje zabrana letenja unutar Zajednice, o informiranju putnika u zračnom prometu o identitetu zračnog prijevoznika koji obavlja let i stavljanju izvan snage članka 9. Direktive 2004/36/EZ (SL L 344, 27.12.2005., str. 15.).
- ¹⁰ Uredba (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL L 122, 24.4.2014., str. 18.).

- (9) Ova bi Okvirna odluka trebala biti ograničena na stajališta koja treba zauzeti u ime Unije u okviru ICAO-a u područjima isključive nadležnosti Unije.
- (10) Razlike od standarda koje je donijelo Vijeće ICAO-a mogu proizlaziti iz prava Unije zbog donošenja novog ili izmijenjenog standarda od strane tog vijeća ili zbog izmjene prava Unije. U odnosu na takve razlike stajalište koje treba zauzeti u ime Unije trebalo bi se temeljiti na pisanom dokumentu koji je Komisija pravodobno podnijela Vijeću na raspravu i odobrenje.
- (11) Razlike od standarda koje je donijelo Vijeće ICAO-a u području sigurnosti zračnog prometa mogu proizlaziti i iz nacionalnih mjera donesenih na temelju članka 71. Uredbe (EU) 2018/1139 u slučaju hitnih, nepredvidivih okolnosti ako se te mjere razlikuju od standarda i stoga zahtijevaju obavješćivanje ICAO-a o razlikama na temelju članka 38. Čikaške konvencije. Stoga je primjereno u ovoj Okvirnoj odluci utvrditi i postupak za definiranje takvih razlika. Taj bi postupak trebao ovisiti o području primjene i trajanju donesenih nacionalnih mjera, u skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti, te bi trebao omogućiti državama članicama da bez odgode ispune svoje međunarodne obveze iz članka 38. Čikaške konvencije. Tim se postupkom ne bi trebali dovoditi u pitanje uvjeti i postupak iz članka 71. Uredbe (EU) 2018/1139.

- (12) Razlike o kojima treba obavijestiti ICAO trebale bi se temeljiti na informacijama koje dostavlja Agencije Europske unije za sigurnost zračnog prometa u skladu s člankom 90. stavkom 4. Uredbe (EU) 2018/1139, kada je to primjenjivo. Razlike bi trebale biti u skladu s formatom koji je ICAO definirao u svojem obrascu za obavješćivanje o sukladnosti ili razlikama (*Form on Notification of Compliance With or Differences*) ili u sustavu za elektroničku prijavu razlika (*Electronic Filing of Differences*), ako to zahtijeva ICAO. Ako se u skladu s ovom Okvirnom odlukom stajalište koje treba zauzeti u ime Unije utvrdi u pisanom dokumentu koji Komisija podnosi Vijeću na raspravu i odobrenje, u takvom bi dokumentu, prema potrebi i na pojedinačnoj osnovi, trebalo navesti treba li državama članicama odobriti fleksibilnost za obavješćivanje o dotičnim razlikama. Nadalje, Komisija bi trebala početi pripremati takav dokument što je prije moguće kako bi se omogućilo dovoljno vremena za pripremu, uključujući sva odgovarajuća savjetovanja koja se trebaju provesti na razini stručnjaka.
- (13) Provedba ove Okvirne odluke ne bi smjela dovesti do kršenja obveza država članica u okviru prava Unije ili njihovih međunarodnih obveza na temelju Čikaške konvencije, posebno u pogledu usklađenosti s rokom za obavješćivanje ICAO-a o razlikama.
- (14) Ova bi se Okvirna odluka trebala primjenjivati tijekom ograničenog razdoblja, odnosno do sastanka Vijeća ICAO-a nakon sljedeće skupštine ICAO-a, kako bi se Vijeću omogućilo da ocijeni djelotvornost ove Okvirne odluke i odluči, na prijedlog Komisije, hoće li produžiti njezinu primjenu ili je na drugi način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u okviru Međunarodne organizacije civilnog zrakoplovstva („ICAO”) u pogledu obavješćivanja o razlikama u odnosu na standarde sadržane u prilogima 1., 6., 8., 12., 13., 14., 18. i 19. Konvenciji o međunarodnom civilnom zrakoplovstvu („Čikaška konvencija”) u području sigurnosti zračnog prometa, u mjeri u kojoj su ti standardi u isključivoj nadležnosti Unije, utvrđuje se u skladu s kriterijima i postupkom utvrđenima u člancima 2. i 3. ove Okvirne odluke.

Članak 2.

Ako se pravo Unije razlikuje od standardâ iz članka 1. ove Okvirne odluke te je stoga potrebna obavijest ICAO-u o razlikama u odnosu na te standarde u skladu s člankom 38. Čikaške konvencije, Komisija pravodobno, a najmanje dva mjeseca prije bilo kojeg roka za obavješćivanje o razlikama koji je odredio ICAO, Vijeću na raspravu i odobrenje podnosi pisani dokument, koji se temelji osobito na informacijama koje je dostavila Agencije Europske unije za sigurnost zračnog prometa (EASA) u skladu s člankom 90. stavkom 4. Uredbe (EU) 2018/1139, ako je primjenjivo, a u kojem se navode detaljne razlike o kojima treba obavijestiti ICAO.

Članak 3.

1. Ako država članica u skladu s člankom 71. Uredbe (EU) 2018/1139 donese nacionalne mjere kojima se odobravaju izuzeća za pojedinačne fizičke ili pravne osobe ili čije ukupno trajanje nije dulje od osam mjeseci te ako se te nacionalne mjere razlikuju od standarda iz članka 1. ove Okvirne odluke i zahtijevaju obavješćivanje o razlikama u odnosu na te standarde u skladu s člankom 38. Čikaške konvencije, ta država članica odmah obavješćuje Komisiju o svim razlikama o kojima se dostavlja obavijest.
2. Ako se izuzeća odobrena u skladu s člankom 71. Uredbe (EU) 2018/1139 općenito primjenjuju i ukupno traju dulje od osam mjeseci, Komisija najkasnije dva tjedna nakon što ju je dotična država članica obavijestila o tim izuzećima u skladu s člankom 71. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1139 dostavlja Vijeću na raspravu i odobrenje pisani dokument koji se temelji osobito na informacijama koje je dostavila EASA u skladu s člankom 90. stavkom 4. te uredbe i informacijama koje su države članice dostavile u skladu s člankom 71. te uredbe, a u kojem se navode detaljne razlike o kojima treba obavijestiti ICAO.

Članak 4.

Provedba ove Okvirne odluke ne podrazumijeva kršenje obveza država članica u okviru prava Unije ili njihovih međunarodnih obveza na temelju članka 38. Čikaške konvencije.

Članak 5.

Stajalište koje treba zauzeti u ime Unije izražavaju države članice.

Članak 6.

Ova Okvirna odluka primjenjuje se do 30. studenoga 2022. Na prijedlog Komisije Vijeće može produljiti njezinu primjenu ili je na drugi način izmijeniti.

Članak 7.

Ova Okvirna odluka stupa na snagu na dan donošenja.

Sastavljeno u ...

*Za Vijeće
Predsjednik*
